

крѣтъ свонъ, и въ слѣдъ мене да поиде, вѣждѣте како перѣ крѣтъ мой,
 покрѣтъ свонъ, снре: всакин попроизволеніе свое. Подученіе.
 Готовъ и звѣстно естъ, како да немилуваме толнко тѣло наша въ
 напастѣхъ, и ничто общо да имамъ со себѣ: катѣ након члвкъ ко-
 га немилуванъ еднѣногѣ члвкъ, то гнѣва и давиди како бѣ и на насмертъ
 вода тогѣ члвкъ, и непомогва и непоколава занегѣ. Такѣ иши бѣ въ ш
 на да не милуваме толнко тѣло наша, а ми и да бѣлѣтъ, и да оурама, и
 насмер да предадутъ егѣ, пакн дага не шрече швѣрѣ нашѣ, и шпра-
 вѣдъ, и шнестнѣ. Иоще шреченіе това е: кон живѣа шнапре слѣ, да
 едъ шбарне е догтонное покааніе на доброе живеніе, и вѣче да не грѣ-
 ши. Икон бѣ догѣа неправѣе да шрече себѣ штѣла неправѣа, и ка-
 кован грѣхъ бѣ кога шстѣави егѣ, тои члвкъ себѣ шрѣкалъ бѣва. Сн-
 ре: шрича себѣ шдѣвола, и прнебѣгва при хртѣ бѣа. Иоще крѣтъ въ а-
 ти това е: натовъ а пѣстѣошное живеніе наши толнко да не прилагамъ
 срце, и да едъ надѣн на вѣтѣовнаа слава: но да едѣ катѣ грѣхъ ка-
 то метѣа. Иоще това шреченіе е, кога шчѣдаваме швнѣшнѣа вѣщъ,
 снре: шмногое богатство содраніе, шсвѣтѣонаа пѣстѣошнаа слава, и
 швѣакое неполеное прнстрѣстїе: какѣо стѣанъ апан оучнннн, и показѣ
 ли на пѣтъ за спеніе наши. Понѣже она вѣе шстѣавнн и слѣдъ хртѣа
 пошнѣ. Ине томо она, пошѣтѣа мѣченннцѣ, и препѣобннцѣ, и пра-
 веннцѣ и мѣжїе и женн, штѣе вѣн за хртѣа предали себѣ на вѣтѣное сло и
 намногое страданіе, и распѣли себѣ. Тогѣ ради кон не шстѣавн а шшѣ
 свою за вѣрѣ и за прада на погѣбѣніе, тои не шпѣе себѣ. Бѣже е кон
 предаде а шшѣ хртѣа ради не смертъ, вѣнстнѣ тои члвкъ легннчко на-
 хода спеніе. Не бѣженъ е тои члвкъ кон шрече себѣ шсвѣтѣовнаа
 мреботн, и да мѣгли токмо за вѣтѣнаа добротѣ, ето тои члвкъ и ма
 бѣа всакогн да живѣи оу негѣ. Таковн добрн члвкъ кога едъ раз-
 рѣшн штѣло свое онъ право на вѣтѣное вѣвѣліе шходнтѣ, вѣнстнѣ
 бѣженъ естъ кон любѣ сїромашество, тои члвкъ а пакн пообнн е,
 Почто тѣега хѣзалин како не имамъ ничто, а ошн вѣе бѣло соверше-
 но. И ничтоже рече и мѣще, любѣ содерѣжѣе. Натѣа хоратн пнтѣаніе
 и мамн, но бѣшнѣте да прїемннѣте поза. Кон шстѣавн богатство и гтѣа
 жаніе свое, и да стѣанѣ сїрома бѣа ради, онаи члвѣе вѣче не ма желаніе
 натѣа свѣтѣ за тѣе гннлїе и пошѣтѣонаа вѣщъ. Понѣже всѣа надеда егѣ
 занѣнаа и звѣтнаа добротѣ естъ, и шпротн онаа надежда прїема
 радостъ и звѣнн свѣтѣовнаа вѣщн, шонѣна и оу себѣ. Почто кон